

Zwiastun Chrystusowej Epifanii

Swiecki Ruch Misyjny Epifania jest jednym z głównych odłamów tzw. ruchów badackich, o czym wspominałem w artykule poświęconym Świadkom Jehowy w „TeMI” z dnia 23.04.1989.

Greckie słowo „epifania” oznacza objawienie się, w szczególności objawienie się bóstwa odkupiciela. Rodowód epifanistów łączy się z życiem i działalnością dwóch doktrynerów: Ch. T. Russela i Paula S. L. Johnsona.

Paul S.L. Johnson w roku 1921 w Filadelfii zaczyna wydawać czasopismo, którego tłumaczenie-kalka na język polskim brzmi: „Teraźniejsza i zwiastun chrystusowej epifanii”. Ta data uważana jest za początek samodzielnej działalności świeckiego ruchu misyjnego „Epifania”.

Epifaniści, powołując się na autorytet Russela, uważają rok 1874 za datę niewidzialnego pojawienia się na ziemi Chrystusa, co dało początek paruzji trwającej 40 lat, czyli do roku 1914. W roku 1914 rozpoczęła się epifania, czyli paruzja w większym zajaśnieniu. Trwała ona następne 40 lat. W roku 1954 rozpoczęła się bazylea czyli restytucja Królestwa Bożego na ziemi, mająca trwać tysiąc lat. W okresie bazylei wszystkie narody świata mają się stopniowo zjednoczyć, aby mogło się spełnić biblijne proroctwo wypowiedziane przez Izaja-

sza. Po nastaniu bazylei każdy człowiek otrzyma jeszcze równo 100 lat próby w tym celu, aby mógł wybrać sobie wieczne życie lub wieczną śmierć. Będzie wszystko to zależne od podporządkowania się, czy też nie, nowym rządóm tzw. nowemu przymierz. Światem bowiem w tym okresie rządzą ma niewidzialnie Chrystus za pośrednictwem-widzialnego rządu światowego. Co się ty czy zaś Szatana, głównego sprawcy zła na świecie, od roku 1878 aż do chwili obecnej jest on „wiązany prawdą” przez Jezusa. Szatan nie ma już wpływu na królów, wladców czy wodzów religijnych. W dalszym okresie nastąpi dalsze obezwładnienie Szatana, np. ograniczenie jego wpływów na poglądy doktrynalne. Następnie nastąpi okres tysiącletniego „uwięzienia Szatana” tzn. nie będzie on miał możliwości ingerowania w umysły ludzkie. Pod koniec tysiącletniego uwięzienia na krótko zostanie on uwolniony i poddany doświadczeniu. Ta ostatnia próba zakończy się jego całkowitym unicestwieniem a tym samym skończą się wszelkie udreki i niedole ludzkie. Wszystkie te osoby, które przejdą pomyślnie wspomniany stuletni okres próby, dostąpią w nagrodę nieśmiertelności.

Rok 1921 uważany jest również za początek działalności Kościoła w Polsce, bowiem w tym roku ukazał się w języku polskim w Stanach Zjednoczonych „Zwiastun Chrystusowej Epifanii”.

Pierwszy zbor Epifanistów powstał w Warszawie a następnie siedziba władz przeniesiona została do Poznania. Świecki ruch misyjny „Epifania” zarejestrowany na podstawie prawa o stowarzyszeniach decyzją Urzędu ds. Wyznań z dnia 16.02.1960 r. skupia obecnie ok. 5 tys. członków i sympatyków. Polska jest największym liczebnie skupiskiem zwolenników „epifanii” w Europie. Poza Ameryką większe skupiska Epifanistów znajdują się we Francji, NRD, Grecji, RFN, Nigerii, Ghanie, Indiach i Brazylii. W Polsce najwięcej epifanistów poza Poznaniem zamieszkuje w Chodzieży, Gnieźnie, Ostrowie Wip., Lubaniu, Bielsku-Białej a także w Rzeszowie, Bydgoszczy i Lublinie. Najwcześniej, bo już w 1948 r. epifaniści w zorganizowanej formie dotarli na teren województwa tarnowskiego do Januszkowic a następnie w 1949 r. do Gębiczyna. W Januszkowicach pierwsze spotkania epifanistów odbywały się w mieszkaniu prywatnym Forysiów. Do Tarnowa ruch ten dotarł w roku 1957 za sprawą Jana MACHNIO — obecnego przewodniczącego zboru w Tarnowie. Zaraz po drugiej wojnie światowej w wymienionych dwóch zborach w Januszkowicach i Gębiczynie w spotkaniach epifanistów brało udział ok. 60 osób, a dzisiaj zbory w Tarnowie, Gębiczynie i Brzostku skupiają 50 członków i 10 sympatyków. Każdy zbor — a jest ich w kraju 78 — posiada własną autonomię i podlega jedynie głównemu zarządowi Kościoła z siedzibą w Poznaniu. Spośród siebie członkowie zboru wybierają w drodze głosowania przez podniesienie ręki star-

szych zboru i diakonów. Starszymi zboru w Tarnowie są wymieniony już Jan MACHNIO i Leopold KACICZAK. Zarząd główny Kościoła składa się z 6 osób, wybieranych na okres 5 lat. Spośród starszych zborów Zarząd Główny Kościoła powołuje na stanowiska ewangelistów i pielgrzymów. Jest to wyższa forma zaangażowania w sprawę propagowania idei Kościoła. Przewodniczący zboru tarnowskiego pełni funkcję pielgrzyma. Zbor tarnowski nie posiada własnego lokalu gdzie mógłby rozwijać swoją działalność. Do roku 1971 spotkania epifanistów tarnowskich odbywały się w mieszkaniu prywatnym Jana MACHNIO przy ul. Skowronków 7/109. Od tego czasu, dzięki uprzejmości członków Kościoła Metodystycznego i jego obecnego pastora Marka RACZKA, niedzielne spotkania członków tego Kościoła odbywają się w kaplicy metodystycznej przy ul. Narutowicza w Tarnowie. Świecki Ruch Misyjny „Epifania” nie uznaje kultu obrazów, a chrzest odbywa się przez zanurzenie w wodzie. Kościół jest utrzymywany wyłącznie z dobrowolnych składek członków.

Przeciętnie 6 razy w roku w różnych zborach na terenie kraju odbywają się tzw. Generalne Konwencje Kościoła. Na takie konwencje zapraszani są przedstawiciele S.R.M. „Epifania” z innych krajów, którzy pełnią rolę mówców na tych konwencjach. Organem prasowym Kościoła jest miesięcznik „Teraźniejsza Prawda” i „Zwiastun Chrystusowej Epifanii” wydawany w Poznaniu.

TADEUSZ MĘDZEŁOWSKI

TEMI 8.04.1990